

Arrest

nr. 51 280 van 18 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat A. HENDRICKX en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te hebben en een Assyrisch christen te zijn, afkomstig van de al-Noor-wijk in Mosul (Centraal-Irak). In maart/april 2008 zou uw broer (N.) als tolk voor het Amerikaanse leger, gevestigd in de luchthaven van Garayah in Ghezlaniyah (Mosul), zijn beginnen te werken. Een tweetal maanden later zou ook uw andere broer, (M.), als schoonmaker voor het Amerikaans leger in Garayah zijn beginnen werken. Op 3 december 2008 zouden drie onbekende personen naar uw kruidenierswinkeltje gekomen zijn en u hebben meegedeeld dat u uw broers moest inlichten van het feit dat ze hun werkzaamheden voor de Amerikanen moesten stopzetten. U heeft geen idee wie deze personen waren noch weet u hoe deze personen zouden zijn ingelicht omtrent de werkzaamheden van uw broers. Een week later, op 10 december 2008, zou u nogmaals het bezoek hebben gehad van die onbekende personen. Ditmaal zouden ze u hebben beledigd met betrekking tot uw religie en u hebben

bedreigd in verband met de werkzaamheden van uw broers. Op 15 december 2008 zou een aanval op uw winkel hebben plaatsgevonden. U zou zich in uw woning hebben bevonden toen u een explosie hoorde. Toen u ging kijken, zou u uw vader in de winkel hebben aangetroffen. De politie zou zijn langsgekomen en uw vader zou met een ambulance naar het As-Salamziekenhuis zijn overgebracht. Toen u uw vader in het ziekenhuis ging bezoeken, zou ook uw broer (N.) zijn langsgekomen. Hij zou u hebben meegedeeld dat u zichzelf moest zien te redden en Irak diende te verlaten. U zou diezelfde dag nog naar het dorp Felfel gevlucht zijn, waar u gedurende drie dagen onderdook bij (H.Y.M.). Op 18 december 2008 zou u Irak zijn ontvlucht. Van op een onbekende plaats zou u, in het bezit van een vals paspoort, met het vliegtuig naar België zijn gereisd alwaar u op 4 januari 2009 zou zijn aangekomen. Op 5 januari 2009 diende u een asielaanvraag in. U heeft sinds uw vertrek uit Irak geen enkel nieuws meer vernomen van uw familie. Uw broer zou u zijn gsm-nummer hebben bezorgd doch u zou op dit nummer tot nu toe niemand hebben kunnen bereiken.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag beschikte u over volgende documenten: uw Iraakse identiteitskaart (5/9/2006, uitgereikt te Mosul); uw Iraaks nationaliteitsbewijs (25/9/2007, uitgereikt te Mosul), uw Iraaks rijbewijs (20/4/2002, uitgereikt te Ninewa) een badge en een certificaat van uw broer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat er ernstig kan getwijfeld worden aan uw beweerde verblijf tot december 2008 in al-Noor, Mosul (Centraal-Irak). Uw kennis omtrent de stad Mosul in het algemeen, en omtrent uw beweerde woonplaats al-Noor in het bijzonder, ten tijde van de val van het Saddam-regime en de daaropvolgende periode tot aan uw beweerde vertrek is immers danig vaag en weinig doorleefd, waardoor het niet waarachtig is dat u daadwerkelijk in al-Noor zou hebben gewoond.

Zo beweert u dat u, om naar de wijk Dawassa te gaan, langs de wijk al Bakir komt (zie gehoorverslag CGVS p. 10). De wijk Al Bakir ligt echter de andere kant uit van de richting die u moet nemen om in Dawassa te geraken. Dit is zeer opmerkelijk. U verklaarde voorts dat u, om naar Dawassa te gaan, de "oude brug" diende over te steken. Gevraagd naar welk nummer deze brug heeft, antwoordde u dat deze geen nummer heeft (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie in bijlage aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt echter dat de bruggen meestal naar de volgorde van hun ontstaan worden genoemd. In concreto wil dit zeggen dat de "oude brug" als de "eerste brug" gekend staat. Wanneer u verder werd gevraagd of deze brug ooit werd afgesloten, verklaarde u hierover niets te hebben gehoord (zie gehoorverslag CGVS p. 10). De op het CGVS beschikbare informatie, waarvan in bijlage een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd, toont nochtans aan dat alle bruggen in de stad Mosul op bepaalde momenten gesloten waren. Uit deze informatie blijkt dat dit zowel in december 2004 als in juni 2006 geschiedde. Van iemand die, zoals u beweert, de laatste vijf à zes jaar voor zijn vlucht een kruidenierswinkelje had waarvoor diens vader geregeld via de oude brug naar Dawassa ging om inkopen te doen, kan redelijkerwijs worden verwacht dat deze op de hoogte zou zijn van het feit dat ook de oude brug bij momenten afgesloten was. Nog in verband met de bekende bruggen in uw stad, blijkt u er foutief van uit te gaan dat de brug die u nabij al-Wahda in het zuiden van de stad oversteekt, de 'vijfde brug' genoemd wordt (zie gehoorverslag CGVS p.5). In werkelijkheid wordt deze benoemd als de 'vierde brug' en bevindt de brug die door de Mosuli's de 'vijfde brug' wordt genoemd zich eerder in het noorden van de stad.

Als Assyrisch christen werd u eveneens bevraagd omtrent de kerken in Mosul. U noemde weliswaar de naam Mar Toma als verantwoordelijke voor de kerk in uw wijk doch ontkende dat er ook een kerk of gebouw bestaat met deze naam (zie gehoorverslag CGVS p. 7-8). Wanneer u wordt gevraagd naar Shamoon al-Safa verklaart u daar al van gehoord te hebben, doch wanneer u wordt gevraagd vanwaar de naam komt, verwijst u naar de apostelen van Jezus en stelt u dat Shamoon een voornaam is. Uit de beschikbare informatie (zie bijlage in het administratief dossier) blijkt vooreerst dat, in tegenstelling tot uw beweringen, in Mosul wel degelijk een kerk met de naam Mar Toma bestaat. Voorts wordt in de beschikbare informatie eveneens verwezen naar de Shamoon al-Safa kerk als de oudste kerk in Mosul. Gezien het feit dat u uit een, tot op zekere hoogte, praktiserend gezin afkomstig bent - u beweerde dat u zelf tot aan de val van het Baathregime af en toe naar de kerk ging en dat zeker uw moeder ook nu nog steeds geregeld naar de kerk gaat - kan toch worden verwacht dat u deze kerken zou kennen of dat u er op zijn minst ooit zou hebben over gehoord.

U verklaarde vervolgens ten onrechte dat er maar één rivier door Mosul stroomt, met name de Tigris (zie gehoorverslag CGVS p. 11). De beschikbare informatie toont echter uitdrukkelijk aan dat ook de Khawsar door Mosul loopt. Dat u deze stroom niet opnoemt en zelfs ontkent dat er een tweede rivier door Mosul stroomt, is des te merkwaardiger gelet op het feit dat deze in de nabijheid van uw

beweerde woonplaats al-Noor loopt. Evenzeer merkwaardig is dat u nog nooit van de ruïnes van het historische Ninewa heeft gehoord (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Gezien het feit dat dit de derde hoofdstad van de Assyriërs was, uzelf een Assyrisch christen bent én rekening houdend met het feit dat ook deze site in de nabije omgeving van uw beweerde woonplaats ligt, kan er toch van worden uitgegaan dat u deze bezienswaardigheid zou kennen. Uw argument ter rechtvaardiging voor uw onwetendheid, met name dat u niet kan lezen en schrijven, doet hieraan geen enkele afbreuk.

Voorts moet worden vastgesteld dat u op een weinig doorleefde manier én slechts in vage bewoordingen de val van het regime van Saddam Hoessein in de stad Mosul kunt weergeven. U beperkt zich louter tot de stelling dat er oorlog, verzet en beschietingen waren alsook dat er bommen vielen. Wanneer hierop wordt doorgevraagd, beperkt u zich tot het formuleren van algemene antwoorden waarbij u dezelfde bewoordingen gebruikt als deze die in de vraagstelling voorkomen (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Overigens stemt de situatie zoals u ze voorstelt, waarbij de stad werd gebombardeerd, er op de vliegtuigen werd geschoten en er oorlog was tussen de Saddam-troepen en de oprukkende Koerdische en Amerikaanse troepen, niet overeen met de realiteit. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat er niet om Mosul is gevochten maar dat het Centraal-Irakese leger het hazenpad koos en de stad vrij geruisloos overliet aan de oprukkende troepen.

Het is voorts evenzeer merkwaardig te noemen dat u ten onrechte stelt dat bij de val van het regime de Amerikanen als eerste Mosul binnenvielen. Verder blijkt u evenmin in de mogelijkheid de val van Mosul ten opzichte van de val van Bagdad in de tijd te situeren en u bent zelfs niet in staat te zeggen in welk van beide steden het regime als eerste gevallen is (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Gezien het belang van de val van het regime en de impact die deze gebeurtenis had op het leven van de Iraakse burgerbevolking, kan er redelijkerwijs van worden uitgegaan dat u hieromtrent een meer gedetailleerde beschrijving zou kunnen geven indien u toen daadwerkelijk in Mosul aanwezig was.

Ook aangaande de evolutie van de veiligheidssituatie in Mosul na de val van het regime kunt u weinig concreets vertellen en komt u niet verder dan "aanslagen, moorden, terroristen" te antwoorden (zie gehoorverslag CGVS p. 13). Na enig aandringen verwijst u voorts naar de moord op Faraj Raho, de moorden op christenen en de christenen die moesten wegvluchten (zie gehoorverslag CGVS p. 13). Dit betreffen echter allen gebeurtenissen die uitgebreid in de media aan bod kwamen en kunnen dan ook geenszins als een indicatie worden beschouwd voor uw effectieve aanwezigheid in de stad Mosul op het moment van de val en in de daaropvolgende periode.

Wanneer u vervolgens nogmaals wordt gewezen op het belang van het aantonen van uw aanwezigheid in Mosul tot uw beweerde vertrek in december 2008 en u bijgevolg nogmaals naar concrete gebeurtenissen wordt gevraagd, meent u zich twee aanslagen in 2007 te kunnen herinneren - één op een autogarage in Karame en één in Zhingiliya waarbij een hele wijk werd vernield. Concrete en exacte informatie omtrent deze aanslagen kunt u echter niet geven (zie gehoorverslag CGVS p. 13 en 14).

U bent voorts niet in staat een aantal veiligheidsdiensten te noemen die in Mosul / al-Noor actief zijn en u volstaat met de melding dat de politie en het leger instaan voor de veiligheid (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Met uitzondering van de namen Al Zargawi en Al Qaida blijkt u evenmin in staat zelf een aantal terroristische groeperingen actief in Mosul bij naam te noemen (zie gehoorverslag CGVS p. 8 en 11). Wanneer u verder de namen Ansar al-Sunnah, Ansar al-Islam en het Mehdi leger genoemd worden, blijkt u enkel het Mehdi-leger te kennen als de groep van Moqtada al Sadr, actief in Bagdad. Voor het overige komt u niet verder dan te stellen dat Ansar al-Sunnah de etnische groep van de Soennieten en Ansar al-Islam de Islamisten zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 14). Dat dit eveneens actieve terroristische groeperingen zijn, is u blijkbaar niet bekend. Evenmin weet u waar in Mosul bureaus van de Peshmerga's zijn gevestigd en hoe de partij van Talabani noemt, die nochtans in uw wijk zou aanwezig zijn, is u eveneens onbekend (CGVS p.12).

U stelt voorts dat er in Mosul verschillende keren een avondklok werd ingesteld doch u beweert hierbij ten onrechte dat dit voor de laatste keer geschiedde ten tijde van de verkiezingen in 2005 (zie gehoorverslag CGVS p. 14). Zoals uit de beschikbare informatie blijkt, werd in mei 2008 nog een avondklok voor een periode van tien dagen ingesteld. U verklaarde echter dat - indien een avondklok werd ingesteld - dit voor een periode van twee tot vier dagen was en stelde uitdrukkelijk geen herinnering te hebben aan een avondklok die voor tien dagen werd ingesteld (zie gehoorverslag CGVS p. 15).

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen in belangrijke mate de geloofwaardigheid van uw beweerde aanwezigheid in al-Noor, Mosul (Centraal-Irak) op het moment van de val van het regime in 2003 en in de daaropvolgende periode tot aan uw beweerde vertrek in december 2008.

In deze dient tevens te worden gewezen op het resultaat van de authenticatie van uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en rijbewijs door de Federale Politie. Deze drie door u voorgelegde stukken blijken immers vervalsingen te zijn, hetgeen uw algemene geloofwaardig wederom in het gedrang brengt.

Uw waarachtigheid wordt bijkomend ondermijnd doordat uw verklaringen omtrent uw reis en naar België en de hierbij gebruikte documenten geenszins aannemelijk zijn. U legt vooreerst geen enkel begin van bewijs neer aangaande de door u gevolgde reisroute en maakt aldus een controle van uw reisweg onmogelijk. Dergelijke houding houdt een negatieve indicatie in voor de geloofwaardigheid van uw relaas. Het is daarenboven weinig geloofwaardig dat u geen enkele kennis heeft aangaande het document waarmee u vanuit Irak naar België zou zijn gereisd. Behalve het feit dat u weet dat u met een paspoort reisde waarin uw foto stond, kunt u niets meer vertellen inzake het reisdocument. U heeft geen idee op wiens naam het paspoort stond noch heeft u weet van het feit of er al dan niet een visum in het paspoort stond (zie gehoorverslag CGVS p. 17). U heeft voorts geen weet onder welke vlag het vliegtuig vloog waarmee u naar België kwam noch kunt u zeggen vanuit welk land of van op welke luchthaven u met het vliegtuig bent vertrokken. U verklaarde eveneens dat uw paspoort en ticket bij de luchthavencontrole werden bekeken doch u zou persoonlijk niet aan een controle zijn onderworpen. Tot slot stelde u dat de passeur u had gezegd dat u, indien u zou worden tegengehouden, niets moest doen (zie gehoorverslag CGVS p. 17). Er kan echter redelijkerwijs verwacht worden dat een reis met beweerde valse documenten grondig wordt voorbereid en dat u op de hoogte bent van het gegeven dat er veelvuldige en grondige controles op individuele basis zouden gebeuren omtrent uw identiteit en uw reisdoel en dit zowel bij vertrek als bij aankomst. Uw onwetendheid omtrent uw reis en de gebruikte documenten zetten dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen op de helling.

Dat u wel enige kennis heeft met betrekking tot Mosul (vb. u noemt steden rond Mosul, u kent de luchthaven in Mosul, u weet dat Mosul door de Tigris in twee wordt gesplitst, u kent een aantal kerken in Mosul, u kunt de Sa'a kerk beschrijven) doet geen afbreuk aan bovenstaande. Het CGVS betwist geenszins dat u mogelijks gewoond of gewerkt heeft in de stad Mosul of dat u er ooit om andere redenen geweest bent, maar betwijfelt ten eerste dat u hier nog relatief recent aanwezig bent geweest. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming. De vaststelling dat u niet recent uit Irak afkomstig bent is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aangaande de weigering van de hoedanigheid van vluchteling de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Hij stelt dat heel wat misverstanden zijn ontstaan.

Verzoeker kon Dawassa correct situeren. Hij merkt op dat 'Daourat' geen plaats is maar het Arabische woord is voor 'rond punt'. Zijn uitleg werd niet correct begrepen. Verzoeker antwoordde dat de oude brug geen nummer heeft. Het CGVS heeft opgezocht dat bruggen genummerd worden en stelt dat de oude brug de eerste moet zijn. Verzoeker weet uiteraard dat alle bruggen in Mosul op bepaalde momenten werden afgesloten. De vraagstelling was verwarrend omdat specifiek werd gevraagd naar 'die brug' zodat verzoeker veronderstelde dat men vroeg of deze brug ooit 'alleen' werd afgesloten.

Verzoeker stelt aangaande de kerken op veel vragen wel correct te hebben geantwoord en vraagt zich af of het normaal is alle kerken bij naam te kennen. Het is duidelijk dat hij wel op de hoogte was van de namen die hem gegeven werden.

Verzoeker *"deelt mee uiteraard de Khawsar te kennen"*.

Hij was van oordeel dat de Amerikanen dadelijk Mosul binnenvielen, weet niet of zij eerst Mosul of eerst Bagdad binnenvielen en deelt mee geen historicus te zijn maar de gebeurtenissen wel degelijk te hebben meegemaakt.

Verzoeker was van oordeel dat de avondklok in 2008 werd ingesteld voor een korte periode. *“Vermoedelijk heeft verzoeker de tijd niet correct ingeschat”*.

Betreffende zijn reisweg stelt hij dat de smokkelaar alles regelde en dat hij, zoals zeer velen, geen verdere gegevens kent, wat niet betekent dat hij hierover geen waarachtige verklaringen heeft afgelegd. Nergens in de bestreden beslissing wordt gesproken over de asielmotieven van verzoeker, zodat men onvoldoende hiernaar heeft gepeild. Het CGVS geeft zelf toe dat hij enige kennis heeft over Mosul.

Bij wijze van besluit stelt verzoeker dat hij niet correct werd begrepen, zich slecht heeft uitgedrukt en *“vermoedt dat de tolk niet correct vertaald heeft, daar hij geheel verontwaardigd is bij het lezen van de antwoorden die hij gegeven zou hebben”*.

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De commissaris-generaal motiveert op grond van de stukken van het dossier met recht dat zowel verzoekers identiteitskaart als zijn nationaliteitsbewijs en zijn rijbewijs, nadat deze ter onderzoek werden voorgelegd aan de Federale Politie, niet authentiek bleken te zijn (administratief dossier, stuk 5). Verzoeker laat deze vaststelling geheel onverlet. Dat hij zich ter adstructie van zijn beweerde identiteit en afkomst bedient van vervalste identiteitsdocumenten werpt een smet op zijn algehele geloofwaardigheid.

Daargelaten dat niet gestaafd wordt dat ‘Daourat’ Arabisch is voor ‘rond punt’, is verzoekers betoog dat hij Dawassa correct kon situeren niet van aard om afbreuk te doen aan de vaststelling dat hij verkeerdelijk beweerde dat hij om naar Dawassa te gaan langs Al Bakir komt, aangezien uit de informatie in het dossier blijkt dat Al Bakir in de andere richting ligt dan deze die hij diende te nemen om naar Dawassa te gaan. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat verzoeker, gevraagd daar deze wegomschrijving, de wijken onvermeld liet die daadwerkelijk tussen zijn wijk en Dawassa zijn gelegen (administratief dossier, stuk 15: landeninformatie). Bovendien bleek hij een gebrek aan kennis te vertonen over de ‘oude brug’, en dit ondanks het feit dat deze brug leidt naar Dawassa waar werd voorzien in de bevoorrading van zijn winkel. Daargelaten de vraag of de ‘oude brug’ al dan niet een nummer draagt, bleek verzoeker immers niet op de hoogte van het feit dat deze brug, net als alle andere bruggen in de stad Mosul, op bepaalde momenten afgesloten werd. Dat dit zou liggen aan de vraagstelling kan niet worden aangenomen. Er werd hem in duidelijke bewoordingen gevraagd: *“Is die brug ooit afgesloten geweest?”*, waarop hij antwoordde: *“Nooit van gehoord, zou kunnen”* (administratief dossier, stuk 6, p.10). Daarenboven laat verzoeker de terechte vaststelling ongemoeid dat hij foutieve verklaringen aflegde omtrent de brug die hij overstak nabij Al-Wahda in het zuiden van de stad.

Verzoekers bewering dat duidelijk zou zijn dat hij wel op de hoogte was van de namen van kerken die hem gegeven werden is een loutere ontkenning van de bestreden motivering dienaangaande en mist

feitelijke grondslag. De commissaris-generaal motiveert op grond van de stukken van het dossier met recht dat verzoeker niet bleek te weten dat in Mosul een kerk bestaat met de naam Mar Toma en evenmin bleek te weten dat Shamoan al-Shafa de naam is van de oudste kerk in Mosul. Redelijkerwijze kon van verzoeker, gelet op diens voorgehouden profiel van Assyrisch christen, afkomstig uit een tot op zekere hoogte praktiserend gezin, worden verwacht dat hij deze kerken zou kennen of er minstens van zou hebben gehoord.

Daar waar verzoeker meedeelt *“uiteraard de Khawsar te kennen”*, dient te worden opgemerkt dat dit geen steun vindt in het gehoorverslag waaruit blijkt dat hij bij het CGVS, wanneer hem werd gevraagd: *“Behalve Tigris, nog rivier(en) in Mosul?”*, eenduidig antwoordde: *“Neen, enkel Tigris”* (administratief dossier, stuk 6, p.11). Dat verzoeker deze rivier niet noemde en zelfs uitdrukkelijk ontkende dat er een tweede rivier door Mosul stroomt is, zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt, des te frappanter gelet op het feit dat deze in de onmiddellijke nabijheid loopt van verzoekers beweerde woonplaats Al Noor. Daarenboven weerlegt verzoeker de bestreden motivering niet waar deze met reden stelt dat hij nog nooit bleek te hebben gehoord van de ruïnes van het historische Ninewa. Gezien dit de derde hoofdstad was van de Assyriërs, verzoeker Assyrisch christen is en ook deze site in de nabije omgeving van zijn voorgehouden woonplaats ligt, kon redelijkerwijze van hem worden verwacht dat hij deze bezienswaardigheid zou kennen.

De bestreden beslissing motiveert op grond van de stukken van het dossier verder met recht dat verzoeker vage, weinig doorleefde en kennelijk foutieve verklaringen aflegde aangaande de gebeurtenissen tijdens de val van het regime van Saddam Hoessein in Mosul. Zo beperkte hij zich tot de stelling dat er oorlog, verzet en beschietingen waren en dat er bommen vielen. Wanneer werd doorgevraagd, beperkte hij zich tot het formuleren van algemene antwoorden waarbij hij dezelfde bewoordingen gebruikte als degene die in de vraagstelling voorkwamen. Daarenboven stemt de situatie zoals verzoeker deze voorstelde, waarbij de stad zou zijn gebombardeerd, op vliegtuigen werd geschoten en er oorlog was tussen de Saddam-troepen en de oprukkende Koerdische en Amerikaanse troepen, in het geheel niet overeen met de realiteit, daar waar uit de informatie blijkt dat niet om Mosul werd gevochten maar dat het Centraal-Iraakse leger het hazenpad koos en de stad vrij geruisloos overliet aan de oprukkende troepen. De commissaris-generaal stelt voorts terecht vast dat verzoeker ten onrechte stelde dat bij de val van het regime de Amerikanen als eerste Mosul binnenvielen, alsmede dat hij niet in staat bleek de val van Mosul ten opzichte van de val van Bagdad in de tijd te situeren of aan te geven in welke van beide steden het regime het eerste is gevallen. Verzoekers stelling dat hij geen historicus is doet geen afbreuk aan het feit dat, gezien het belang van de val het regime en de impact hiervan op het leven van de Iraakse burgerbevolking, redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij hieromtrent een meer gedetailleerde beschrijving zou kunnen geven indien hij daadwerkelijk in Mosul aanwezig was ten tijde van de val van het regime.

De commissaris-generaal motiveert ook met recht dat verzoeker aangaande de evolutie van de veiligheidssituatie na de val van het regime weinig concreets kon vertellen, dat hij voorts niet in staat bleek een aantal veiligheidsdiensten te noemen die in Mosul of Al Noor actief zijn, dat hij een frappant gebrek aan kennis vertoont aangaande de daar actieve terroristische groeperingen, dat hij niet weet waar de bureaus van de Peshmerga's in Mosul zijn gelegen en dat hij evenmin weet hoe de partij van Talabani noemt terwijl deze nochtans in zijn wijk zou aanwezig zijn. Dat verzoeker geen historicus is kan niet verklaren waarom hij van het voorgaande niet op de hoogte is. Van een inwoner van Al Noor in Mosul kan redelijkerwijze worden verwacht dat deze hieromtrent een meer gedegen kennis vertoont.

Verzoeker beperkt zich aangaande de avondklok in Mosul tot de *post factum* verklaring dat hij van oordeel was dat de avondklok in 2008 werd ingesteld voor een korte periode en vermoedelijk de tijd niet correct heeft ingeschat. Dient echter te worden vastgesteld dat uit het gehoorverslag duidelijk blijkt dat hij geenszins op de hoogte was van de avondklok die gedurende tien dagen werd ingesteld in mei 2008. Hij verklaarde eenduidig en uitdrukkelijk dat voor het laatst een avondklok werd ingesteld in 2004 of 2005, en dit gedurende twee, drie of vier dagen. Tevens verklaarde hij zich geen avondklok te herinneren die in Mosul werd ingesteld voor tien dagen (administratief dossier, stuk 6, p.14-15).

De in de bestreden beslissing gedane vaststellingen betreffende verzoekers voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Zij zijn wel degelijk van die aard dat zij een bijkomende negatieve indicatie vormen voor de waarachtigheid van zijn verklaringen.

Verzoeker bracht niet het minste begin van bewijs bij ter ondersteuning van zijn beweerde reisroute en legde dienaangaande manifest ongeloofwaardige verklaringen af. Zo bleek hij geen kennis te hebben omtrent het document waarmee hij naar België zou zijn gereisd daar waar hij hierover, behoudens dat zijn foto in het document zou hebben gestaan, niets kon vertellen en niet kon aangeven onder welke naam hij reisde en of hij al dan niet met een visum reisde. Voorts had hij geen weet vanuit welk land, welke plaats of welke luchthaven hij zou zijn vertrokken met het vliegtuig. Tevens beweerde hij dat hij persoonlijk nooit aan een controle zou zijn onderworpen en de smokkelaar zou hebben gezegd dat hij niets moest doen indien hij zou worden tegengehouden. Redelijkerwijze kan nochtans worden verwacht dat een reis met valse documenten grondig zou zijn voorbereid en dat verzoeker op de hoogte zou zijn van het gegeven dat veelvuldige en grondige controles zouden gebeuren omtrent zijn identiteit en reisdoel, en dit zowel bij vertrek als bij aankomst. Verzoeker bleek blijkens de stukken van het dossier bovendien niet in staat aan te geven via welke landen en plaatsen hij naar de luchthaven van zijn vertrek zou zijn gereisd, noch met welke vliegtuigmaatschappij hij zou hebben gereisd (administratief dossier, stuk 10, nr.34). Dat de smokkelaar alles regelde is geen afdoende verklaring om de voorgaande, frappante onwetendheden in hoofde van verzoeker toe te dekken.

Verzoekers algemene, louter hypothetisch geformuleerde en niet aan de hand van concrete elementen gestaafde bewering omtrent mogelijke vertaalproblemen is in het geheel niet dienstig om aan te tonen dat zich daadwerkelijk problemen zouden hebben voorgedaan inzake de vertolking tijdens het gehoor en vermag derhalve geenszins afbreuk te doen aan de voormelde concrete vaststellingen. Verzoeker werd tijdens het gehoor, overeenkomstig zijn verzoek bij de aanvang van de asielprocedure (administratief dossier, stuk 12), bijgestaan door een tolk Assyrisch. Er werd hem gevraagd of hij de tolk begreep en er werd verduidelijkt dat hij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – diende te melden, hetgeen hij heeft nagelaten te doen (administratief dossier, stuk 6).

Hoe de attesten inzake verzoekers broers, nog daargelaten dat zijn familieband met de in deze attest vermelde personen geenszins is aangetoond gelet op de vervalste identiteitsdocumenten waarvan hij zich bedient, zouden kunnen aantonen dat verzoeker recent in Mosul heeft verbleven kan niet worden ingezien (administratief dossier, stuk 14: documenten).

Gelet op het voorgaande heeft de commissaris-generaal op goede grond besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde recente verblijf in Mosul.

Verzoekers opmerking dat nergens in de beslissing wordt gesproken over zijn asielmotieven en hiernaar onvoldoende zou zijn gepeild mist feitelijke grondslag. Verzoeker werd immers wel degelijk gehoord omtrent zijn concrete asielmotieven (administratief dossier, stuk 6, p.15-17) en het vluchtrelaas, zoals door hem uiteengezet, is tevens wel degelijk opgenomen in de bestreden beslissing. Dient in dit kader te worden opgemerkt dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart daadwerkelijk afkomstig is uit het land of de regio die hij stelt te zijn ontvlucht. Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze worden verwacht dat deze de nodige kennis vertoont over de situatie aldaar en achtergrondinformatie kan verstrekken over zijn vrees voor vervolging. Het is daarbij evident dat, indien geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden streek van herkomst van een kandidaat-vluchteling, bezwaarlijk enig geloof kan worden gehecht aan de problemen die hij aldaar beweert te hebben ondervonden. Verweerder wordt dan ook bijgetreden waar deze aanvoert dat wanneer, zoals *in casu*, geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde recente herkomst, er tevens geen reden voorhanden is om het naar voren gebrachte asielrelaas te toetsen aan de voorwaarden die inzake de toekenning van de vluchtelingenstatus worden gesteld.

In acht genomen hetgeen voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

2.3. Verzoeker is van oordeel dat hij omwille van zijn afkomst van Centraal-Irak een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, *“wat niet betwist wordt door het CGVS”*.

2.4. Aangezien reeds hoger werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde recente verblijf in Mosul in Centraal-Irak, noch aan de problemen die hij aldaar voorhoudt te hebben ondervonden (zie sub 2.2.), toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan die erop wijzen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van voornoemd artikel, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen omtrent zijn recente afkomst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS